

ת"פ 22113/07/13 - מדינת ישראל נגד איהם סרסור - נדון, אוסול עיסא - נדון, סאדאת פריג

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 22113-07-13 מדינת ישראל נ' סרסור ואח'

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. איהם סרסור - נדון
2. אוסול עיסא - נדון
3. סאדאת פריג - ע"י ב"כ עו"ד אנואר פריג'

הנאשם

גזר דין לנאשם 3

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ובו תשעה אישומים המתארים מסכת של מעשי מרמה בכרטיסי חיוב, בה היה הנאשם מעורב במהלך חודש יולי 2011. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קשר הנאשם קשר עם שני בחורים צעירים, אשר עבדו באותה עת כמתדלקים בתחנות דלק שונות וקיבל מהם פרטי כרטיסי אשראי של לקוחות התחנות, אשר הועתקו ונאגרו על ידי אותם עובדים באמצעות שימוש במכשיר mini card reader (להלן: "סקימר"). הנאשם הפיק מהנתונים שבסקימר, באמצעות תוכנה לקריאה והעתקת פסים מגנטיים, אותה החזיק על גבי מחשב בביתו, כרטיסי אשראי מזויפים הנושאים את פרטי כרטיסי האשראי שהועברו אליו. לאחר מכן עשה הנאשם שימוש בכרטיסי האשראי המזויפים לרכישת מוצרים ושירותים בבתי עסק שונים ברחבי הארץ. בכתב האישום המקורי יוחס לנאשם שימוש ב-16 כרטיסי חיוב שונים שזויפו בצורה זו, ובמסגרת התיקון צומצם היקף הפעילות שיוחסה לו לשמונה כרטיסים בלבד, בהם עשה כאמור שימוש במהלך חודש יולי 2011. באמצעות כרטיסי האשראי המזויפים ביצע הנאשם 52 עסקאות שונות, קיבל במרמה שירותים ומוצרים בהיקף כספי כולל של ₪ 36,761 וכן ניסה לקבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי 13,524 ₪. מעשי המרמה בוצעו בנסיבות מחמירות, וזאת נוכח ריבוי העסקאות, התחכום, השיטתיות, השימוש הממושך, ניצול מקומות העבודה של המתדלקים, שווי העסקאות והשימוש במכשירים ייעודיים.

בגין כלל המעשים שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בעבירות של גניבת כרטיס חיוב (6 עבירות) - עבירות על סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב"), הונאה בכרטיס חיוב בצוותא

(30 עבירות) - עבירות על סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב + 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא (30 עבירות) - עבירות על סעיפים 415 סיפא + סעיף 29 לחוק, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות בצוותא (8 עבירות) - עבירות על סעיפים 418 סיפא + 29 לחוק, החזקת ציוד לזיוף כרטיס חיוב (8 עבירות) - עבירות על סעיף 18 לחוק כרטיסי חיוב, שימוש במסמך מזויף (8 עבירות) - עבירות על סעיף 420 לחוק, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב בצוותא (18 עבירות) - עבירות על סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב + סעיפים 29+25 לחוק, ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא (18 עבירות) - עבירות על סעיפים 415 סיפא + 29+25 לחוק. בנוסף הורשע בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה על סעיף 499(1) לחוק.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הופנה הנאשם בטרם הטיעונים לעונש לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מבלי שגובשו הסכמות עונשיות, ותוך שהובהר כי עמדת המאשימה היא למאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן:

במהלך התקופה שחלפה מאז הודה הנאשם והורשע במיוחס לו, הוגשו בעניינו שני תסקירים מפורטים. התסקיר הראשון מיום 30.12.15 תיאר בהרחבה את תולדותיו של הנאשם והתייחס למצבו האישי והמשפחתי. מהתסקיר עולה כי מדובר באדם כבן 38, נשוי ואב לשלוש בנות בגילאים 3-6, אשר סיים 11 שנות לימוד. לאחר נשירתו מהלימודים עבד בעבודות מזדמנות ולאחר מכן עבד כנהג על רכב כבד, עד שבשנת 2000 היה מעורב בתאונת דרכים בה נהרגו 2 אנשים. הנאשם הועמד לדין, הורשע בהריגה ונדון לשלוש וחצי שנות מאסר. על פי התרשמות שירות המבחן, מאורע זה היה משמעותי עבורו והוא ממשיך להתמודד עם הטראומה הנלווית לאירוע קשה זה. לאחר שחרורו ממאסר השתלב בעבודה במחסן למוצרי מזון ולאחר מכן עבד בעבודות בנייה. כיום הוא עובד בעבודות שיפוצים.

ביחס לעבירות בהן הורשע בהליך זה, התקשה הנאשם לקחת אחריות מלאה בפני שירות המבחן וניסה למזער את חלקו. כמו כן, התקשה להסביר את הרקע לביצוע המעשים. עם זאת, הביע תחושות צער, חרטה ובושה וביטא רצון לשינוי התנהגותו ומעשיו. בנוסף, הביע את רצונו להפסיק את השימוש בסמים, אותו החל על רקע המצוקה הרגשית הקשה המלווה אותו מאז תאונת הדרכים הקטלנית בה היה מעורב. בעקבות בקשתו זו הפנה אותו שירות המבחן לבדיקת אפשרות שילובו בטיפול פסיכיאטרי, והנאשם פנה לטיפול פסיכולוגי. הנאשם מסר בדיקות שתן בהן אותרו שרידי סם מסוג חשיש. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול משמעותי ואינטנסיבי בתחום זה, אך הנאשם שלל נזקקות לטיפול מסוג זה וטען כי ביכולתו לשמור על ניקיון מסמים בכוחות עצמו.

שירות המבחן העריך אז כי בשנים האחרונות התדרדרה רמת תפקודו של הנאשם והוא פיתח התמכרות לסמים, בעקבות מצוקה רגשית שלא טופלה. לנוכח הנכונות המסוימת שהביע לעבור הליך טיפולי שיסייע לו בהתמודדות עם מצוקתו המליץ שירות המבחן באותה עת לדחות את הדיון במספר חודשים על מנת לעקוב אחר הטיפול הפסיכולוגי, להפנות את הנאשם גם לטיפול פסיכיאטרי וכן לבחון את הצורך בשילובו בטיפול גמילה מסמים.

על פי האמור בתסקיר המשלים והעדכני, התבקש הנאשם למסור במהלך תקופת הדחייה 3 בדיקות שתן, אך מסר אחת

בלבד וגם בה נמצאו שרידי סם. הנאשם עומת עם הצורך בקבלת עזרה טיפולית לצרכי גמילה, אך עמד בנחרצות על סירובו להשתלב בטיפול מעין זה. לצד דברים אלה, המשיך הנאשם להתייבב לטיפול הפסיכולוגי השיקומי, על רקע ההתרשמות כי הוא סובל מדיכאון קליני ומסימנים להפרעת דחק פוסט טראומטית. בסופו של דבר, להערכת שירות המבחן, הבעיה המרכזית הנוכחית של הנאשם היא התמכרותו לסמים. שירות המבחן התרשם מנזקקותו של הנאשם להליך טיפולי במסגרת גמילה מסמים, אך לאור הכחשתו את בעיית ההתמכרות וסירובו להשתלב בטיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים:

בראשית דבריה עמדה ב"כ המאשימה על כך שהערך המוגן בדמות הגנה על בטחון קניינו של הציבור נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם והדגישה כי נוכח נסיבות ביצוע העבירה יחד עם אחרים ונוכח חומרת העבירות מתחם הענישה נע לטעמה בטווח שבין מאסר לתקופה קצרה לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה הזכירה כי מדובר במי שהורשע יחד עם אחרים, ואבחנה את עניינו מהם בכך שהנאשם היה מעורב בעבירות דומות בעברו. בהתייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן ולכך שהנאשם נזקק להליך גמילה מסמים הגם שהוא שולל זאת. עוד התייחסה להודאתו של הנאשם במיוחס לו ולחסכון הזמן השיפוטי וביקשה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחם שהציגה, תוך שביקשה כי בית המשפט יורה על מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה וקנס.

מנגד עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יטיל עונש מאסר מותנה בלבד תוך שהדגיש את העובדה כי מדובר בעבירות שנעברו במהלך חודש יולי שנת 2011, תקופה בה עבר הנאשם עבירות נוספות, ואף נדון בגין בבית המשפט בתל אביב למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. לטענת הסניגור באותה עת ביקש לצרף את ההליך הנוכחי להליך שהתנהל ואולם היה מדובר בהליך הממתין לבירור דין אותו לא ניתן לצרף. לדבריו, לו היה הנאשם יכול לצרף את ההליך הנוכחי להליך הקודם הענישה לא הייתה משתנה שכן מדובר באותם האירועים ובאותה שיטת פעולה כאשר ההבדל היחיד הוא זהות המאשימה.

בנוסף, טען הסניגור לשיהוי בהגשת כתב האישום, מדובר באירועים משנת 2011 אך כתב האישום הוגש לאחר כשנתיים, חרף הודאתו של הנאשם במיוחס לו כבר בשלב המעצר, כאשר היום מדובר באירועים שאירעו לפני כ-5 שנים. עוד הדגיש כי מאז אירועים אלה לא שב הנאשם לבצע עבירות נוספות.

עוד הפנה בטיעונו לאמור בתסקירי שירות המבחן ובעיקר לכך שמאז שחרורו תפקד במסגרת התעסוקתית, משפחתית וחברתית טוב יותר מבעבר וכן היום מגלה נכונות לשתף בקשייו הרגשיים ולהשתלבות בטיפול פסיכיאטרי, כך שלהשוות ענישתו לאחרים או אף להחמיר בענישתו עושה עוול לנאשם. בטיעונו הבהיר כי גם עונש לריצוי בדרך של עבודות שירות בהיקף נרחב עשוי לפגוע בתא המשפחתי שכן הנאשם הוא מפרנס יחיד למשפחתו ומשפחתו תלויה בו באופן מוחלט.

לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר הבהיר כי מאז שנעצר לא ביצע עבירות נוספות וכי אין בכוונתו לבצע עבירות

נוספות וכן הדגיש את רצונו לשמש אב מפרנס לילדיו.

דין והכרעה:

מעשיו של הנאשם חמורים. הנאשם נטל חלק מרכזי ודומיננטי במסכת של מעשי מרמה, שבמרכזם ייצור כרטיסי אשראי מזויפים, תוך גניבת פרטי כרטיסיהם של לקוחות תמימים של תחנות דלק באמצעות מכשור ייעודי, העתקתם על גבי הכרטיסים המזויפים באמצעות תכנת מחשב ייעודית, ושימוש בהם במרמה לרכישת מוצרים ושירותים בהיקף כלכלי משמעותי. מעשיהם של הנאשם ושותפיו פגעו פגיעה ממשית בזכותו של הציבור לשמירה על קניינו ופרטיותו, וכן בערכי המסחר ובצורך בקיומו של ביטחון עסקי בכל הקשור לשימוש בכרטיסי חיוב.

עיקר החומרה במקרה זה נובעת מאותה התנהלות שיטתית ומתוככמת, בהעתקת פרטי כרטיסי החיוב וזיופם בצוותא חדא עם אחרים, על פי חלוקת תפקידים מוגדרת. התכנון המוקדם בולט במעשיו של הנאשם, הן בעצם קשירת הקשר לביצוע פשע והן בביצוע המעשים המיוחסים לו באמצעות שימוש במכשור ובתכנות מחשב ייעודיים. לנאשם היא תפקיד מרכזי בביצוע המעשים, שכן הוא שהחזיק את תוכנת המחשב הייעודית, זייף בפועל את כרטיסי החיוב ואף ביצע את עסקאות הרכישה בבתי העסק השונים ברחבי הארץ. בשונה משני שותפיו, אשר הורשעו בעבירות הזיוף והמרמה כמסייעים בלבד, הורשע הנאשם בכלל המעשים כמבצע עיקרי. הנזק הכלכלי שנגרם בפועל כתוצאה ממעשי הנאשם אמנם אינו גבוה כבמקרים אחרים המוכרים לנו, ועומד על 36,761 ₪ בלבד, על פני פרק זמן של כחודש ימים בלבד, אך ראוי לזכור כי הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם, אלמלא נחשפו מעשיהם של הנאשם ושותפיו, גבוה עשרות מונים.

באי כוח הצדדים אמנם לא הפנו בטיעוניהם לפסקי דין שניתנו בנסיבות דומות בבתי משפט אחרים, אך ראוי בכל זאת להזכיר מספר דוגמאות לטווח הענישה הנוהג בפסיקה. כך למשל במסגרת רע"פ 1579/16 **ספיאן נ' מ"י** (28.2.16) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות מרמה (17 עבירות), הונאה בכרטיסי חיוב (15 עבירות) זיוף והתחזות, כאשר ביחד עם אחר רכש באמצעות פרטי כרטיסי אשראי של אחרים מוצרים ושירותים במתחמי קניות שונים. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-36 חודשים ודן את הנאשם ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ואישר את המתחם. גם הפנייה לביהמ"ש העליון נדחתה והובהר כי אין מדובר בסטייה ממדיניות הענישה המקובלת.

בעפ"ג (חיפה) 9558-06-15 **סמירנוב נ' מ"י** (16.7.15) נדחה ערעורו של מי שהורשע בכך שיחד עם אחרים שכפל כרטיסי חיוב, באמצעות מכשיר מיוחד, ומשך באמצעותם כסף מזומן במכשירי בנק אוטומטיים. מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ועל רקע עברו הנקי והמלצת שירות המבחן, נדון המערער ל-10 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (י-ם) 11196-02-15 **פרננדז נ' מ"י** (10.3.15) נדחה ערעור על עונש מאסר בן 30 חודשים שהוטל על המערער בגין ביצוע עבירות מרמה והונאה. המערער הורשע ב-31 עבירות של קשירת קשר, זיוף, גניבה והונאה

בנסיבות מחמירות לאחר שהודה בכך שהעתיק וזייף פרטי כרטיסי חיוב באמצעות מכשיר מיוחד ומשך באמצעותם כ-60,000 ש"ח במכשירי בנק אוטומטים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שציין כי "עונשו של המערער, נוכח נסיבות האירועים ואף בהתחשב בגילו הצעיר ובהנחה שעברו נקי הנו עונש קל, ואולי קל מדי".

בשים לב לטווח הענישה הנ"ל, כמו גם להיקף הפעילות שביצע הנאשם ולמרכיבי החומרה המתקיימים במקרה זה, דומה כי ראוי יהיה לאמץ את מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה, ואשר נע כאמור בין חודשי מאסר ספורים לבין 24 חודשי מאסר בפועל. לטעמי מדובר במתחם מתון למדי, וניתן לומר כי יש בסיס לסברה כי הן הרף התחתון והן הרף העליון של המתחם עשויים היו להיות גבוהים יותר אלמלא עתירתה השקולה והמידתית של התביעה. ב"כ הצדדים התייחסו אל כלל מעשיו של הנאשם כאל אירוע אחד שלצידו מתחם ענישה יחיד, וכך אעשה גם אני לנוכח 'מבחן הקשר ההדוק' שגובש בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14). דומה כי ניתן לראות במקרה זה את כתב האישום כולו כאירוע אחד שכן הוא מהווה מסכת עובדתית אחת הכוללת מספר אירועים המקיימים ביניהם קשר הדוק, שנעשו בסמיכות זמנים, והמהווים תוכנית עבריינית אחת.

משנקבע מתחם הענישה ובהעדר כל עילה המצדיקה סטייה ממנו, ייגזר עונשו של הנאשם בגדר המתחם תוך מתן משקל למכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו. בהקשר זה אין מנוס אלא להזכיר את עברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל בין היתר הרשעה בעבירות דומות, אך קלות יותר, אותן ביצע גם כן באמצע שנת 2011, במקביל לעבירות הנוכחיות. המדובר בכך שביוני 2012 נדון הנאשם, בין היתר, לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בבית משפט השלום בתל אביב (ת.פ. 52330-09-11) בקשירת קשר לפשע, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, סיוע להונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות והחזקת סם מסוכן לשימוש עצמי. המדובר היה בכך שבמהלך יולי 2011 קשר קשר עם אחרים לקבל במרמה דלק באמצעות כרטיסי תדלוק מזויפים, ובאמצעות תוכנת המחשב שהחזיק ברשותו זייף שלושה כרטיסי תדלוק מזויפים וסייע לאחרים לקבל באמצעותם דלק במרמה ותוך ביצוע עבירות הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות.

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם ביקש לצרף את המעשים בהם הורשע בהליך הנוכחי, ואשר בוצעו באותה תקופה ממש, להליך שהתנהל בפני בית משפט השלום בתל אביב, אלא שלא ניתן היה לעשות כן משום שהעבירות שבפני נחקרו על ידי יחידה אחרת וטרם הושלמה בדיקתם. עוד טען הסנגור המלומד כי אילו היה הנאשם מצרף את התיקים יחדיו לא היה עונשו משתנה ובית המשפט היה מסתפק באותם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות שהושתו עליו בתל אביב. אינני מקבל טענות אלה. בכל הנוגע לטענה הראשונה, שעניינה בקשת הצירוף אשר לא צלחה, הרי שלא הובאה כל ראיה המאמת טענות אלה, ועיון בפרוטוקולים של התיק שנוהל בתל אביב אינו תומך בה. יתרה מכך, אפילו נכונה טענה זו, הרי שלא ניתן לקבל את הטענה הנוספת ולפיה לא היה מביא צירוף התיקים להחמרה בעונש. כאמור, בבית המשפט בתל אביב הורשע הנאשם כמסייע בלבד, בגין זיוף של 3 כרטיסי תדלוק מזויפים ונדון לתקופת המאסר המרבית האפשרית בעבודות שירות. במקרה שלפני, לעומת זאת, הורשע הנאשם כמבצע העיקרי בשמונה אישומים שונים של זיוף כרטיסי אשראי ושימוש מרמתי מקיף בהם לרכישת מוצרים ושירותים בהיקף כלכלי לא מבוטל. אין לי כל ספק כי צירוף התיקים היה מוביל לענישה חמורה בהרבה מזו שהושתה על הנאשם בתיק בתל אביב, וכי ההחלטה שלא לצרף הייתה החלטה מושכלת שהגיונה בצידה, שכן היה בה כדי למנוע חשיפתו של בית המשפט לכך שפעילותו הפלילית של הנאשם בתחום זיוף כרטיסי החיוב והמרמה לא התמצתה באותה עת באותם 3 כרטיסי תדלוק אלא התפרשה על פני פרשייה נוספת ובלתי תלויה, בה שימש כגורם מרכזי ודומיננטי.

נתון נוסף המעיד על העונש הראוי לנאשם, ועל כך שלא ניתן להסתפק גם הפעם בעונש מאסר בעבודות שירות בלבד, נוגע לרף הענישה שכבר נקבע בפרשה זו, וכוונתי לעונשים המוסכמים שהושתו על שני שותפיו של הנאשם, אותם שני בחורים צעירים אשר במהלך עבודתם כמתדלקים העתיקו את פרטי כרטיסי האשראי של הלקוחות ומסרו אותם לנאשם על גבי הסקימר. נאשמים אלה הורשעו במסגרת ההסדרים שגובשו עמם כמסייעים בלבד, ולא כמבצעים עיקריים כמו הנאשם שלפני. הנאשם 1, שהורשע כמסייע בשלושה אישומים, נדון ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪ ואילו הנאשם 2, שהורשע כמסייע ב-12 אישומים, נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪.

הפערים בין נאשמים אלה לבין הנאשם שבפני אינם מתמצים בכך שהורשעו כמסייעים בלבד. מדובר היה בבחורים צעירים שהיו בעת ביצוע העבירות כבני 18 בלבד, על סף הקטניות ממש. בעניינו של כל אחד מהם התקבל תסקיר חיובי, אשר העיד על חריגות המעשים, על היעדר דפוסים עברייניים ועל היעדר חשש ממשי להישנות המעשים מצדם. כמו כן, מדובר היה במי שלא הורשעו מעולם קודם לכן בפלילים. הנאשם שבפני, לעומת זאת, הורשע כאמור בביצוע מעשים דומים באותה עת, כשבעברו הרשעות קודמות נוספות בעבירת סמים משנת 2009 ובאותה עבירת הריגה בעטיה ריצה 3 וחצי שנות מאסר מאחורי סורג ובריא. כמו כן, אין מדובר באדם צעיר המצוי בראשית דרכו וראוי להתייחסות מתונה, כמו אותם שותפים, והתסקיר שהוגש בעניינו, על אף שהוא מלמד על התמתנות מסוימת, אינו נקי מקשיים ומעיד על התמכרות פעילה לסמים המקימה באופן טבעי חשש להמשך פעילות עבריינית, כאשר הנאשם מסרב להשתלב בהליכי הטיפול הנדרשים ושירות המבחן אינו בא בעניינו בהמלצה טיפולית כלשהי.

ההבדלים המהותיים בין הנאשם לבין שותפיו מבהירים בעליל כי יש להשית עליו עונש העולה באופן משמעותי על העונש שהושת עליהם, ודומה כי בשים לב לאותם פערים ראוי היה להשית על הנאשם תקופת מאסר מאחורי סורג ובריא למשך שנה ויותר. אם בכל זאת מצאתי לנכון להקל מעט עם הנאשם נובעים הדברים מהצטברותן של מספר נסיבות המצדיקות הקלה מסוימת עם הנאשם, אך אין בכוחן של אלה כדי להצדיק הימנעות מהשתת עונש מאסר של ממש. באשר לנסיבות המקלות, הרי שיש להזכיר את הודאתו של הנאשם במיוחס לו ואת החיסכון הניכר בזמן ציבורי הכרוך בכך. עוד יש לציין לקולא את פרק הזמן הניכר שחלף מאז ביצע העבירות באמצע שנת 2011, לפני כחמש שנים, מבלי ששב לבצע עבירות בעלות אופי דומה. ראוי גם לציין את השיהוי המסוים שחל עד להגשת כתב האישום, כשנתיים לאחר ביצוע המעשים. כמו כן ינתן משקל למצבו הנפשי של הנאשם, לטראומה שחווה בעברו ואשר נותנת בו עדיין את אותותיה ולנכונות המסוימת של הנאשם להיטיב את מצבו בדרך של קבלת טיפול פסיכולוגי-שיקומי.

התוצאה הכוללת היא כי גם הפעם יש לאמץ את עתירתה המתונה של המאשימה כלפי המבקש ולהשית עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריא המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, רק מעט חמור יותר מהעונש שהושת על הנאשמים הנוספים שסייעו בידו. למען הסר ספק, בעונש שיושת אין משום מיצוי הדין עם הנאשם, ויש בו משום מתן משקל מרבי לשיקולים לקולא שפורטו לעיל.

לאור כל האמור לעיל הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 6

2. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה או כל עבירת מרמה או זיוף.

3. קנס בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.16.

העתק יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ו, 10 מאי 2016, בהעדר הצדדים.